

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Feminæ bellorum sæpius causæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

verò flagitiosæ libidinis tanta est contagio, ut ex animo in corpus, ex corpore in vestem se transfundat. Diodorus scribit lib. 16. Phocensium Principis cuiusdam uxorem, quod torquem Helenæ Delphis suspensum inde abripuisset, gestasétque & ipsam quasi contactu ornatûs meretricii pollutam, incidisse in meretriciæ prostitutionis turpitudinem. Adeò pestilens venenum est, quod Veneris è spuma nascitur.

IV. (d) Quis recenset, quot bella, quot duella propter feminas sint suscepta, de quibus cani possit illud Statianum 1. Achilleid.

Ecce novam Priamo facibus de puppe levatis
Fert Bellona nurum.

Helena fax quanti belli! Et cui cladî aut voluptas causam non dedit, aut femina tædam non admovit? sub Paride luscò staret adhuc Iliion. Unus Ienonis oculus, Asiæ oculum extinxit. Raptæ facies adulteræ, flammam sparsit, totam Phrygiam incendit. Nulla aut rara mulier in cladem sterilis est: Bellare si nequit, parit bellatores. *Iocasta* (Oedipi mater fuit, & ex filio gravida, parens Eteoclis & Polinici, de quibus Symb. 53.) uterus quantum nefas, quæ monstra militum tulit? Jac. Bald. in *Batrachyomachia*. In ferrum & vulnera non viritum tantum, sed totis exercitibus itur. Eiusmodi bella quædam recenset Ovidius 1. amor. eleg. 12.

Nec belli est nova causa mei: nisi rapta fuisset

Tyndaris, Europæ pax Asiæque foret.

Femina silvestres Lapithas, populûmque biformem

Turpiter apposito vertit in arma mero.

Femina Trojanos iterum nova bella movere

Impulit in regno, iuste Latine, tuo.

Femina Romanis etiam nunc urbe recenti

Immisit foceros, armæque sæva dedit.

Alexander, quantus heros, instinctu Thaidis meretriculæ Persepolim urbem combussit. Curt. lib. 5. Taceo vetera, unum exemplum prodam, quò Libido unius hominis rem Christianam gravissima calamitate in Oriente afflixit, circa annum Domini 1144. memorante Sigonio in *Hist. de regno Italiae*. Erat urbs in Mesopotamia trans Euphratem, nomine Edessa, à diebus Constantini M. Christianorum cultui dedita, & beatissimi Thomæ Apostoli allatis ex India reliquiis incluta. Hæc, cum Saraceni quondam Alexandriam, Antiochiam, Hierosolymam, Damascum, Ægyptum, Syriam, aliasque Orientis provincias occupassent, atque

M m m

in

(d) *Femina multorum bellorum & cladum causa.*

in his omnibus nomen Christi, quamquam splendidissimum extinxissent, sola inter medios hostes, usque ad tempus superioris Hierosolymitanæ expeditionis mansit incolumis. Tunc verò à Saracenis vexata, cum auxilium à Latinorum exercitu petiisset, Balduinum, Godifredi Regis fratrem accepere Principem; Balduino verò, post Godifredum ad Regnum Hierosolymorum evecto, principatus demum ad *Ioscelinum* juniorem pervenit. Illo dominante, *Sanguinus* Saracenorum, sive Turcorum Princeps, urbi obsidionem admovit. Eo tempore Armenius quidam civis Edeffæ, jure hæreditario turrim quandam mœnibus urbis continentem incoluit. Hujus filiam eximia specie virginem, cum infano deperire Princeps amore cepisset, nec blanditiis ac promissis ullis ad sui pellicere obsequium potuisset, injustè admodum fecit, ut vim adhibuerit. Armenius illatam injuriam magno dolore ferens, ut Principem ulcisceretur, clam urbem prodidit Saracenis. Quippe nocte Nativitatis Dominicæ, cum sacræ in templis vigiliæ agerentur, invitatos multis conditionibus hostes per turrim suam accepit. Saraceni in urbem intromissi, Christianorum sanguinem sitientes, templa subito, infesto impetu invaserunt, atque Archiepiscopum sacris operantem miserè unà cum Clero mactaverunt, ac reliquam virorum ac mulierum turbam stupore, metuque ad omnem sui defensionem obtorpescentem crudelissimè trucidarunt. Ac demum tota Mesopotamia in potestatem redacta, ipsum Hierosolymorum Regnum, maximum in terrorem ac periculum adduxerunt. Quæ causa fuit, ut postea, concionante S. Bernardo, Conradus Imp. expeditionem cruce signatorum susceperit, & Ludovicus Rex Galliæ magnas copias contraxerit, sed infelici eventu. Hæc Sigonius. Ex quibus apparet, infamem Trojæ captæ causam, & miserabilem, improvisamque de nocte stragem, Edeffæ renovatam fuisse. Has sanguinis thermas parat ille Puer, Cyprio metuendus arcu, & nefandæ animator flammæ. Quàm verè Beda: *Venus est illecebrosa voluptas, adulterina jucunditas, quæ mel habet in ore, fel in corde, aculeum in dorso.* Luxuria & libidine, ut quidam dixit, nihil est foecundius, nihil damnosius: his virtus, inquit Valer. Max. lib. 9. c. 1. atteritur, sopita gloria in infamiam convertitur, animi pariter & corporis vires expugnantur. Adeò ut nescias, ab hostibusne, an ab illis capi, perniciosius habendum sit. Romæ quondam Veneris ac Libitinæ templa conjuncta fuerunt: quia à Venere ad mortem brevis est transitus, & frequens. Cum verò oculi, quod diximus, sint in amore duces, Zaleucus Locrensum Rex ibi pœnam statuit, ubi culpam agnovit: adulteris oculos erui sanxit. He-

lenæ germana soror videri potuit Cleopatra, Ptolomæi Auletæ, Ægyptiorum Regis filia, quæ amoribus suis, præter alios multos, C. Julium Cæsarem, quantum virum! & M. Antonium, bello quondam inclytum, turpissimè irretivit: parùmque abfuit, quin Octavianum Cæsarem ipsum, orbis victoriam, suis lenociniis cepisset. De ea nobilis scriptor: Vita tota Cleopatræ, theatrum quoddam libidinum, & propter has, atrociorum quoque domesticorum, crudelitatis, bellorum, ac tumultuum fuit. Joan. Bissel. Decad. 4. Part. 3. ubi pluribus graphicè depingit femina tam pulchræ, quàm sceleratæ nequitias.

V. (e) Paridis mollities me admonet, ut hoc genus juvenculos, delicatos, effeminatos, semiviros paulò vivaciore colore exprimam. Horum igitur officium, & totum est negotium, crispare calamistro crines, ventilarè cinnos, aut cincinnos factitios humeris infundere, caput odorato pulvere conspergere, succussu humerorum annuere & abnuere, pedibus solo allisis obsequium deferre, arcuatis brachiis & cavis manuum volis, sed inanibus, salutationes peragere, moschum redolere, emissitios oculos in facies formosiores vibrare, vernilibus jocis honestas aures vulnerare, ligulis ornare pileum, calcososis futilibus, gladiolum cum ferrico capulo appendere lateri, follicante carbaso manicas inflare, noctu fidibus personare plateas, cantare ad limina, clandestina tentare colloquia, puellarum pudicitia insidiari, furtiva rapere oscula, ad modulos musicos agitare pedes, indulgere genio, evacuare pocula, lustrare alcæ, tempus otio transmittere, in multam lucem stertere, speculum de forma sæpe consulere, velle conspici, & alteri placere sexui, etiam citharæcedum agere, & Fescennina canere, mulieribus assidere, fabellis & flabellis earum blanditias captare, fila ducentibus, acus lini de sinu excutere, & id unum laborare, ut iis se amabiles similitudine morum faciant, seducantque, ac seducantur.

VI. (f) Sed ad Paridem. Hæc tot, tantarumque calamitatum inundatio unde profluxit, nisi ex stolido judicio, quò juvenis inconsultus & lascivus *Sapientia*, quam Pallas obtulerat, pravas Veneris illecebras anteposuit? Quid hoc iudice dementius? Si Palladi, uti par erat, primas addidisset; incomparabile donum, sapientiam, hoc est, rerum divinarum & humanarum scientiam, cognitionemque adeptus fuisset. Quid autem majus hoc munere? Sapientissimus mortalium testatur. *Melior est sapientia cunctis pretiosissimis, & omne desiderabile ei non potest comparari.* Prov. 8. Forma brevi deflorescit: Honores fluctuant ad arbitrium popularis

M m m 2

(e) Mollities juvenum, (f) Stoliditas juvenum in delectu bonorum ac majorum.